LA MEMÒRIA DELS ARXIUS

JAUME CODINA VILÀ

JAUME CODINA VILÀ

El Prat de Llobregat, 16 de setembre de 1923 - 22 de maig de 2007

Jaume Codina al despatx de casa seva

Formació

Llicenciat en Filosofia i Lletres, el 1948

Doctor en Geografia per la Universitat de Barcelona, amb la tesi *El Delta del Llobregat i Barcelona. Gèneres i formes de vida dels segles XVI al XX,* el 1970

Presentació de la publicació de la tesi doctoral al saló de plens, 1971. L'acte compta amb la intervenció dels dos directors de la recerca, els catedràtics Joan Reglà i Joan Vilà i Valentí.

Trajectòria política

Alcalde del Prat del 21-10-1957 al 28-02-1964, quan dimiteix. El càrrec anava associat al de *Jefe local del Movimiento*

Jaume Codina al despatx, 1961

Regidor pel grup representatiu de l'organització sindical (1974-1978) i tinent d'alcalde d'Hisenda (1976-1978)

Inauguració de la sala d'art Josep Bages, 1977

Carrera professional

Mestre a *l'Academia Práctica* del Sr. Martí

Propietari, director i professor del *Liceo Pratense* dedicat a l'ensenyament mitjà (1950-1974), i a l'ensenyament general bàsic (1963-1972)

(1)
El *Liceo Pratense*, el primer centre del Prat dedicat a l'ensenyament mitjà, a l'avinguda Verge de Montserrat.

(2)
Sortida esportiva dels alumnes del L*iceo Pratense* al parc del Fondo d'en Peixo.

(3)
Festa de l'arbre, al costat del riu, 1961.

(4)
El *Parvulari Montserrat* ocupà el local de l'antic *Liceo Pratense*

(1)

(2)

(3)

(4)

Propietari i director del *Parvulari Montserrat* (1972-1982)

Tècnic a l'Arxiu Nacional de Catalunya (1982-1988)

El *Liceo Pratense* era un centre mixt, però mantenia les classes separades per sexe, segons la normativa de l'època.

Món associatiu i cultural

Cofundador de:
~ Revista literària *Batec* (1945-1946)
~ Revista *Prat portavoz de la vida local* (1950-1972). En va ser director en tres ocasions.
~ Periòdic *Delta* (des del 1978). En va ser director en tres etapas.

(5)
La revista *Batec* era una publicació de caire literari i filosòfic, en què es donaven a conèixer poemes, contes, narracions curtes i reflexions filosòfiques. El *Batec* es publicà entre 1945 i 1946 i en van arribar a veure la llum 39 números ordinaris i dos d'especials.

(6)
A l'editorial del primer número de *Prat*, signada pel director de la publicació, Jaume Codina, es podia llegir: "Portavoz de la vida local hemos subtitulado a nuestro periódico. Aspiramos, en efecto, a que así sea".

(7)
Portada del número 1 del Periòdic *Delta*, 1977

(8)
Clausura de la xarxa d'altaveus de la Festa Major 1954

(9)
Diferents càrrecs d'*Amics d'El Prat* al davant del primer local de l'entitat, 1995

(5)

(6)

(7)

~ *Amics d'El Prat* (des del 1955). En va ser president en tres ocasions

(8)

(9)

Diferents membres de la junta del *Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat* en una visita a La Ricarda, anys 90 del s. XX

~ *Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat* (fundat l'any 1974). Va ser president des de la seva legalització, el 1980, fins al 1995.

Jaume Codina atenent la premsa després d'un acte contra el desviament del riu, 1976

La preocupació pel territori el portà a la seva defensa activa a través de xerrades, articles i participació en actes reivindicatius.

Manifestació contra el desviament del riu, 17 de setembre de 1976

Recerca històrica

Historiador del Prat i del Baix Llobregat, en especial dels municipis del Delta. Les seves recerques se centren, especialment, en el període comprès entre els segles XIV al XIX.

Els historiadors Pierre Vilar i Jaume Codina en un sopar durant les jornades d'homenatge a Jaume Codina, 1985

Es dedicà, principalment, a investigar l'evolució demogràfica, posant l'accent en aspectes de la vida quotidiana com l'habitatge, l'alimentació, la indumentària i els estris domèstics, les característiques de les llars i la sanitat.

Va publicar nombrosos llibres, articles de recerca i divulgatius i col·laborà amb la premsa local i comarcal.

De la seva abundant bibliografia destaquen títols com: *Historia de una plaza* (1960), *La gent del fang* (1966), *Les generacions pratenques* (1972), *Els pagesos de Provençana* (pròleg de Pierre Vilar, 3 volums, 1988-1989), *El gir de 1750* (1998), *La vida i la mort al delta del Llobregat (segles XIV-XIX)* (2002) i *L'estany d'en Moragues* (2005).

La seva obra és fonamental per al coneixement de la història del Prat i el Baix Llobregat.

(10)
Diada Sant Jordi a la plaça de la Vila. A la foto Jaume Codina i Felip Trapero, 1970

(11)
Conferència 300 aniversari del primer ajuntament, Saló de plens 1989

(12)
Presentació del llibre *Els santboians de 1490*, Sant Boi 1990

(13)
Presentació del llibre *Contractes de matrimoni* amb l'escriptor i polític Ignasi Riera, 1998

(14)
Signatura de llibres en l'acte de presentació de la seva darrera publicació *L'estany d'en Moragues*, 2005

(10)

(11)

(12)

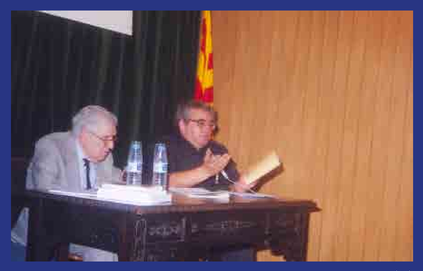

(13)

(14)

Reconeixements

~ Amic d'El Prat (1985)
~ Fill predilecte del Prat (1994)
~ Creu de Sant Jordi (1995)
~ Amic de Sant Boi (1999)

Lluís Tejedor, l'alcalde, i Jaume Codina a l'acte de lliurament del títol de Fill predilecte de la ciutat.

ELS ARXIUS

ELS ARXIUS

Un arxiu és un conjunt de documents rebuts o produïts per persones físiques o jurídiques, públiques o privades, en l'exercici de la seva activitat i organitzats i conservats per tal de ser utilitzats per a la gestió administrativa, la informació, la investigació i la cultura.

El terme Arxiu inclou tres accepcions:
~ El conjunt de documents
~ La institució responsable de tenir cura dels documents
~ L'espai físic on es conserva la documentació

Els arxius públics són les institucions que conserven adequadament la documentació per tal de garantir-ne:
~ l'accessibilitat,
~ la preservació
~ l'ús.

A Catalunya es conserva un gran patrimoni documental en arxius públics i privats. Els arxius públics poden conservar fons de procedència privada que han ingressat per donacions i altres vies.

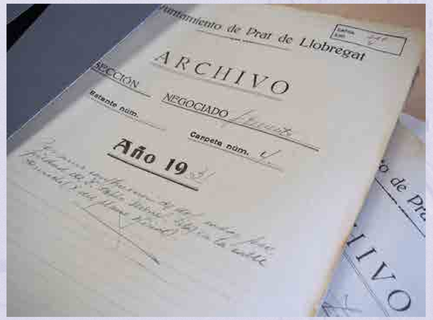

L'Arxiu municipal del Prat custodia la documentació de l'Ajuntament. Com a arxiu històric també conserva un total de 172 fons privats procedents de particulars, empreses, associacions i institucions. També acull donacions de menor volum de 78 persones.

El fons privats més importants en quant a volum que acull són:
~ 4 Fons d'Empreses
~ 23 Fons d'Associacions
~ 3 Fons d'Institucions
~ 1 Fons Religiós
~ 133 Fons Personals
~ 8 Col·leccions

Aquesta documentació ha ingressat a l'arxiu a través de donacions dels seus propietaris.

L'Arxiu de Jaume Codina i Vilà va ingressar a l'Arxiu municipal del Prat l'any 2007. Aquest fons és el resultat de molts anys de recerca i consta de documentació pròpia i d'altra que li havia estat donada.

Destaca especialment la documentació procedent de l'empresa "Allende", que es dedicava a la fabricació de paper i utilitzava paper i draps vells en la seva fabricació. Conté un important fons documental, fotogràfic i bibliogràfic històric de la comarca del Baix Llobregat entre els segles XVI i XX.

ARXIUS FOTOGRÀFICS

Els arxius fotogràfics, procedents de fons personals i privats, són molt importants perquè mostren imatges de quotidianitat (persones, espais, edificis, ambients...) que no estan recollits en les fotografies oficials que conserven els arxius públics.

Les donacions d'aquests fons, que són una font documental molt valuosa, enriqueixen els arxius municipals i contribueixen al coneixement i divulgació de la història local.

Totes aquestes imatges i documents formen part del fons Jaume Codina Vilà.

Fins ben entrat el segle XIX, la població pratenca vivia d'una agricultura tradicional de base cerealista, amb baixos rendiments. A la segona meitat del segle el Prat inicià una de les transformacions més importants de la seva història, el pas de l'agricultura de secà a la de regadiu, que la va convertir en un dels grans centres productors d'hortalisses i fruites del país. Les fotografies del fons Codina mostren aquest passat agrícola i ramader.

(1)
Grup de jornalers preparant les terres de conreu a la Colònia Casanovas. Any 1903.

(2)
Pagès sulfatant un camp de meloneres. Anys quaranta del segle XX

(3)
Pagès obrint una regadora del canal de rec. Anys quaranta del segle XX

(4)
Masia amb vaques pasturant. Moltes masies van quedar absorbides pel creixement del nucli urbà i la majoria van ser enderrocades.

(5)
Pastor amb ramat d'ovelles prop de la llera del riu.

(6)
Camps estanyats, prop de la pineda litoral. Era una tècnica emprada des d'antic per la pagesia per eliminar la salinitat de la terra. Desembre de 1960

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(1)

(1)

La masia de can Peixo era una gran edificació iniciada al segle XVI i reformada a inicis del XVIII. L'any 1935, l'empresa MZA va adquirir part dels terrenys i la masia. Al mateix temps, l'ajuntament completà per aquells anys la compra d'una altra part de la finca per construir una zona esportiva, jardins i un centre escolar.

(4)

(5)

(6)

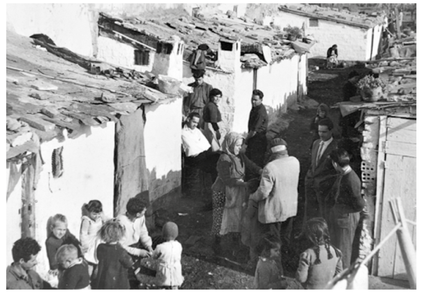
(2)

(3)

(7)

(1)
Als anys trenta del segle XX, els propietaris de can Peixo van vendre la masia i en van construir una de nova. És l'actual can Peixo nou, situada a la carretera de ca l'Alaio. Can Peixo vell va quedar abandonada des de llavors.

(2)(3)
A finals dels anys cinquanta del segle XX, l'antic nucli urbà havia esgotat el sòl disponible i no podia absorbir la població nouvinguda. Famílies senceres es van instal·lar a l'abandonada masia de can Peixo. Les fotografies són testimoni de la precarietat de les condicions de vida.

Segons la publicació de l'època, *Prat, Portavoz de la Vida Local*, hi vivien més de setanta famílies en unes condicions pèssimes.

(4)(5)(6)
Finalment, la masia va ser enderrocada pels seus propietaris, en aquell moment RENFE, l'any 1957

(7)
Els finestrals de la masia, d'estil gòtic, i algunes de les pedres dels dentells, van ser traslladats: tres als jardins de Torre Muntadas i un a la zona de jocs infantils del nou parc. A la foto el Parc del Fondo d'en Peixo. Any 1958.

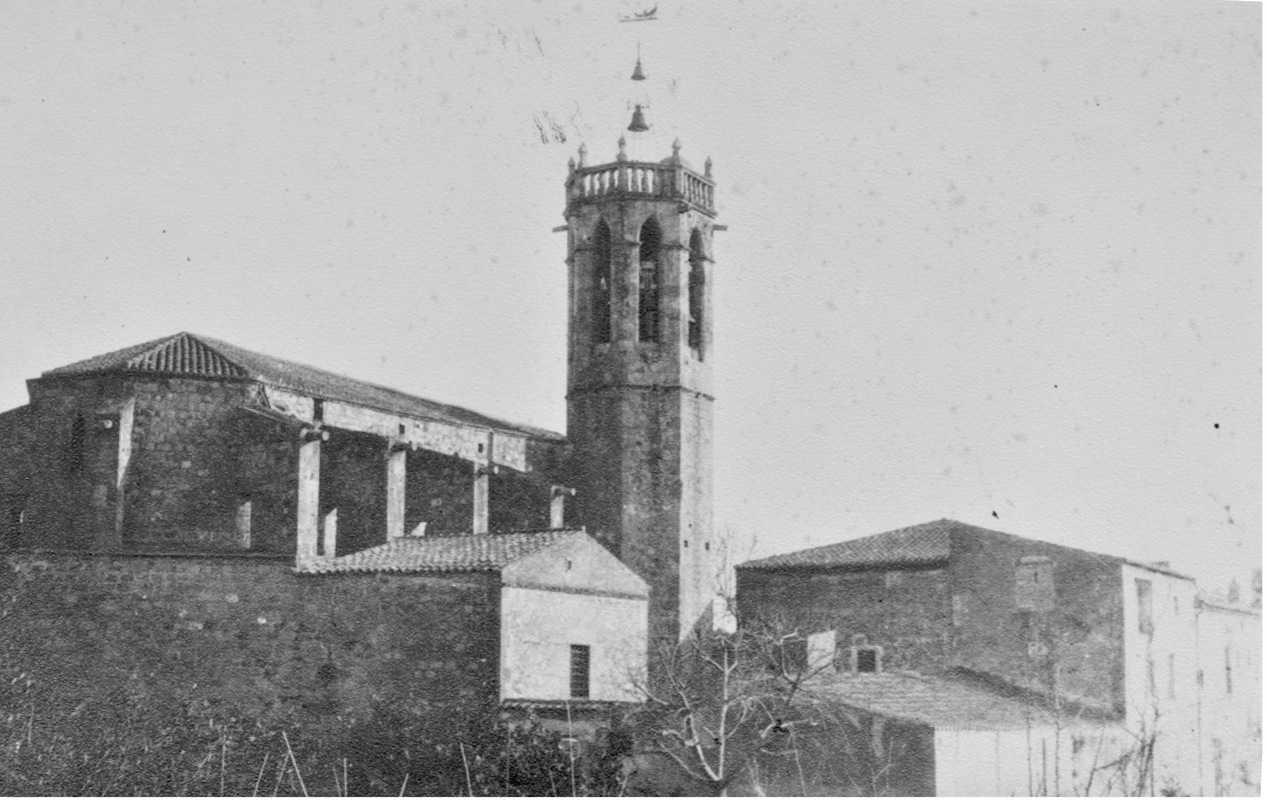

(1)

(2)

L'antic Prat no tenia vida legal pròpia i, pel que fa a la religió, la població depenia de les parròquies de Provençana, - l'Illa de Banyols - i de Sant Boi - el Prat de Sant Boi o el Prat dellà l'aigua. Això volia dir que els oficis religiosos i els sagraments s'havien d'administrar en aquestes parròquies. Aquesta situació es va mantenir fins que el papa Pau III va atorgar una butlla, l'any 1544, que donava al Prat el dret de tenir parròquia pròpia. És l'inici de la creació d'un municipi independent que encara trigarà uns segles a materialitzar-se.

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(1)(2)
L'any 1580 es va iniciar la construcció del temple parroquial, les obres del qual es van acabar gairebé un segle més tard. El conjunt parroquial estava format per l'església, el cementiri, la rectoria i altres annexos, i tenia una barreja d'elements gòtics, renaixentistes i barrocs, a causa de la durada de les obres i els estils dominants en cada moment.

(3)(4)
Des de la seva creació, la parròquia es va convertir en un centre de poder religiós, econòmic i social. Fins i tot es feien reunions del comú, el precedent de l'ajuntament, a les seves instal·lacions. Amb el temps, i a mesura que es consolidava l'organització civil, va anar perdent aquest paper. Des dels anys trenta del segle XX, impulsà activitats culturals i esportives. Ballada de sardanes al pati de la rectoria. Les imatges permeten veure diferents parts del conjunt parroquial.

(5)
El 20 de juliol de 1936, un cop consolidat el cop d'estat militar encapçalat pel general Franco, un grup de milicians va calar foc a l'església i a la rectoria sense pràcticament cap oposició. En els mesos següents totes les edificacions van ser enderrocades.

(6)
Interior del temple parroquial durant l'incendi. Tots els objectes religiosos, imatges, mobiliari i documentació es van fer servir per activar les flames. A la plaça de l'església es va fer el mateix amb tot el que contenia la rectoria i que podia cremar. També es va destruir completament l'arxiu parroquial.

(7)(8)
El 1939, un cop acaba la Guerra Civil i implantada la Dictadura, es va crear una junta rectora per a la *Reconstrucción del templo*. El projecte incloïa la construcció d'un nou conjunt parroquial i s'havia de finançar amb aportacions públiques i privades. Problemes econòmics diversos van anar retardant l'obra i, mentre tant, s'habilità el cinema Moderno, a la Plaça, com a temple. El 1948 s'aconseguí completar la cripta, el campanar i la rectoria.

(1)

El riu Llobregat confereix al Prat una singularitat única que ha condicionat la presència humana i ha marcat tota la seva evolució històrica. Les crescudes i les inundacions eren freqüents, fet que va obligar la població a aixecar un marge de defensa i d'altres mesures, amb poc èxit, per a protegir les terres i les persones.

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(1)
Home pescant al riu. A la fotografia es pot veure el pont del ferrocarril i el pont de Ferran Puig al fons.

(2)(3)
Riuada del 17 de gener de 1898, coneguda com la de Sant Antoni. Aquesta riuada va provocar grans pèrdues en els camps, van morir nombrosos animals, va haver-hi destrosses en els camins i en la via fèrria i ocasionà una víctima mortal. Moltes cases van patir desperfectes i el vell casalot de l'Ajuntament va estar a punt d'anar a terra. A la imatge, restes de la inundació a la plaça de la Vila.

(4)(5)(6)
Homes clavant estaques a la llera del riu, maig de 1960. Les estaques tenien com a funció evitar que el riu s'emportés terra dels marges.

(7)(8)
Les crescudes del riu eren molt freqüents. A la segona meitat del segle XX, les riuades i les pluges torrencials, pròpies del clima mediterrani, se solien concentrar a la tardor i afectaven la celebració de la Festa Major. Dues imatges de la plaça de la Vila serveixen d'exemple. A l'esquerra, gent refugiada de la pluja torrencial i, a la dreta, imatge nocturna de la mateixa zona inundada.

El gran problema del Prat havia estat l'aïllament, que no es va resoldre fins a les darreries del segle XIX. La construcció dels ponts sobre el riu, l'arribada del ferrocarril i la millora dels transports, va contribuir al desenvolupament del municipi.

(1)

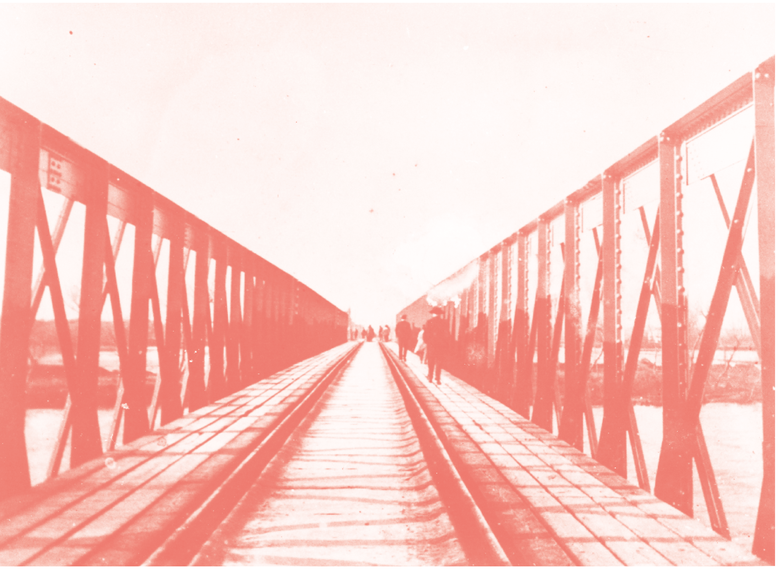

(3)

(2)

(4)

(5)

(6)

(1)
El pont de Ferran Puig, inaugurat l'any 1873, era conegut popularment com el pont dels carros. Va ser finançat per aquest industrial que també era el major propietari de terres al Prat. El pont era de peatge.

(2)
El 1881 s'inaugurà la línia fèrria Barcelona-Vilanova. Arribada del tren de vapor, posat en funcionament per commemorar el centenari de la companyia MZA, després RENFE, a l'estació del Prat el 1962.

(3)
L'arribada del ferrocarril va obligar a construir un nou pont sobre el Llobregat. La gent hi podia passar caminant.

(4)
Obres d'adequació de les vies del tren als anys vint del segle passat.

(5)(6)
El conegut com a pont de les Tres Puntes, estava situat a la via fèrria, a l'alçada del Fondo d'en Peixo. Aquest pont permetia la circulació del tren salvant les freqüents inundacions de la zona.

(1)

Les fotografies ens faciliten una millor comprensió visual de com eren les edificacions al Prat. Alguns d'aquests edificis, molt emblemàtics, encara es conserven i, aquests documents gràfics ens permeten una comparativa a través del temps.

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(1)
Els primers habitatges al nucli urbà van ser construccions modestes, d'una sola planta. El carrer Roig, actual carrer del Sac, estava a l'anomenat Raval de dalt que data de finals del segle XVIII. La fotografia és un document únic i molt valuós de com eren aquestes casetes.

(2)
L'any 1887 va entrar en servei el Semàfor per a vigilar la costa. Els guaites es comunicaven, fent servir el llenguatge de banderes, amb el castell de Montjuïc per a informar de qualsevol incidència. Va deixar de funcionar cap al 1910. L'antiga caserna deis Carrabiners, situada al costat, i l'edifici del Semàfor van ser rehabilitats i consolidats el 2009 i estan en el catàleg de patrimoni.

(3)
L'any 1911, en uns terrenys propietat de Manuel Bertrand, es va construir la central de telegrafia sense fils Marconi, que havia de donar servei a tot el país i que formava part de la xarxa estatal. L'edifici modernista va ser projectat per l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch. L'any 1996 la Telegrafia va ser declarada Bé Cultural d' Interès Local i entre el 2003 i el 2004 l'edifici va ser remodelat. Actualment es troba en terrenys aeroportuaris.

(4)(5)
Durant el període republicà s'inicià la construcció d'un grup escolar al Fondo d'en Peixo. Les obres van quedar aturades per la Guerra Civil i les autoritats locals franquistes van paralitzar la continuació. Finalment, degut a la demanda de places escolars, en el seu lloc es construí l'escola de primària Menéndez Pelayo, inaugurada el 1962. Aquest centre, remodelat, és l'actual institut de secundària del Prat, que passarà a denominar-se Rosa Ribas Parellada.

(6)
La casa Gomis, declarada Bé Cultural d'Interès Nacional, és propietat de la família Gomis-Bertrand. Va ser projectada per l'arquitecte Antoni Bonet Castellana entre els anys 1949 i 1956 i és un edifici emblemàtic de l'arquitectura racionalista amb reconeixement internacional. La casa està als terrenys de la finca de la Ricarda, propietat dels descendents de Manuel Bertrand.

La plaça de la Vila, el nucli original a partir del qual va començar a construir-se el nucli urbà del Prat, ha estat durant segles el principal espai de trobada i d'activitats a l'aire. Ara que la ciutat disposa de molts més espais ciutadans, les imatges ens ofereixen una mirada nostàlgica de la Plaça.

(1)

(2)

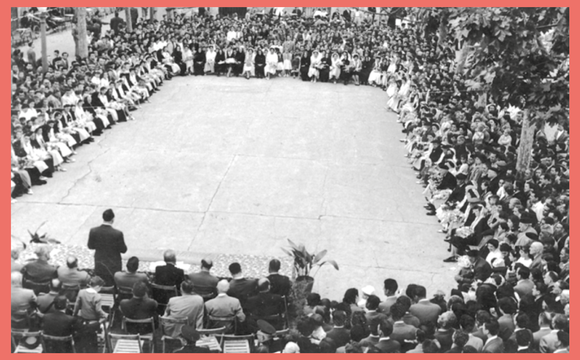

(4)

(5)

(1)
Diumenge de rams, a començaments del segle XX.

(2)
Diumenge de rams als anys vint del segle passat. Al fons de la imatge es pot veure la rectoria i l'antic temple parroquial i, a la dreta, la nova font d'aigua, inaugurada el 1920.

(3)
Homenatge a la Vellesa. Acte de reconeixement a la gent gran que amagava la política benèfica de l'època, en un context sense les mínimes prestacions socials. Anys cinquanta del segle XX.

(4)(5)
Presentació del llibre *Historia de una plaza* de Jaume Codina, 21 de febrer de 1960.

(6)
Exposició de dibuixos d'un concurs infantil. Anys seixanta del segle XX.

(2)

(1)

(3)

(4)

L'esport és una activitat física i relacional, que es practica al Prat des de molt antic. Hi ha testimonis documentals de curses, pedestres i a cavall, que tenien lloc les dates assenyalades, des del segle XVIII. Els esports moderns arriben a començaments del segle XX.

(5)

(7)

(6)

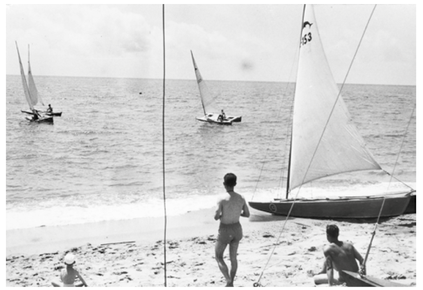

(8)

(1)
Equip de futbol al camp del Torrero, un solar habilitat per a la pràctica del futbol a l'actual avinguda de Josep Anselm Clavé, cap al 1920.

(2)
Partit de futbol, l'any 1930, al Fondo d'en Peixo, abans de la seva ordenació com a espai natural, esportiu, lúdic i escolar. Va ser un dels grans projectes dels consistoris republicans.

(3)
Equip de futbol al camp esportiu del Fondo d'en Peixo, als anys trenta del segle XX.

(4)
Equip de futbol al Fondo d'en Peixo, 1942. Les entitats esportives van ser de les primeres que van poder tornar a funcionar amb la implantació de la dictadura franquista.

(5)(6)
Joves competint a bàsquet a la pista de la zona esportiva Fondo d'en Peixo. Inicis dels anys seixanta del segle XX.

(7)(8)
El patí de vela, és una petita embarcació a vela que té una llarga tradició al Prat, que arrenca dels anys quaranta del segle XX. La pràctica va comptar amb un petit grup d'entusiastes que participaven en competicions i també n'organitzaven. A la platja del Prat hi va arribar a haver dos clubs privats, que rivalitzaven entre ells.

(1)

(3)

Les fotografies eren molt costoses i es guardaven per a les grans ocasions. Moltes d'aquestes eren les celebracions religioses que es feien en diades assenyalades, com era el cas de les processons, la major part pel maig i pel Corpus. Aquestes imatges ens aporten mirades insòlites, per desconegudes, de la població.

(2)

(4)

(5)

(6)

(1)
Processó de les noies sortint de l'església. En primer terme la tanca perimetral del cementiri, espai que serviria per a la instal·lació de la nova font d'aigua potable l'any 1921. Les participants porten el pendó i la imatge de la Verge de la Immaculada.

(2)
Processó de Corpus al carrer de Jaume Casanovas, anys vint del segle passat. Al fons, l'edifici de l'ajuntament. És una de les poques imatges antigues que es conserven d'aquest carrer.

(3)
La processó de Corpus al carrer de Jaume Casanovas, a finals dels anys seixanta del segle XX. El protagonisme el tenien les alumnes de l'escola Mare de Déu del Carme.

(4)
Processó enfilant cap a l'església. A la dreta de la imatge es pot veure la sala La Moderna i a l'esquerra la Sala d'en Bou, tot a la Plaça, i, al centre de la imatge, l'inici del carrer de Jaume Casanovas. Inicis del segle XX.

(5)
Processó a la plaça, sortint del temple. Destaca la façana de la sala La Moderna amb els cartells anunciadors de la programació. Inicis de segle XX, abans de 1920.

(6)
Processó al carrer de Ferran Puig. En primer terme, a la dreta, la façana lateral de la Sala d'en Bou i a l'esquerra, pisos superiors del cafè del Pont. Primer quart del segle XX.

(7)
Cases de la plaça de la Vila, engalanades per al pas de la processó. En destaquen l'antiga casa del Bernat Sigalés, una de les més antigues, que va arribar al segle XX. Destaca perquè és l'única amb teulada a dues aigües. Aquesta casa, propietat municipal, va ser enderrocada per construir el primer mercat municipal, inaugurat el 1921.

(8)
Tradicionalment, els gegants acompanyaven les processons més importants. Aquest costum es va mantenir durant dècades. Processó de Corpus, als anys cinquanta.

(9)
Gegants, capgrossos i escolars després d'una processó. Les figures del seguici es llogaven fins que l'any 1954, l'ajuntament compra una parella de gegants, els Reis, i uns capgrossos, dels models populars a l'època i en personalitzà el cap de meló i el nas de carxofa en reconeixement al camp pratenc.

(7)

(9)

(8)

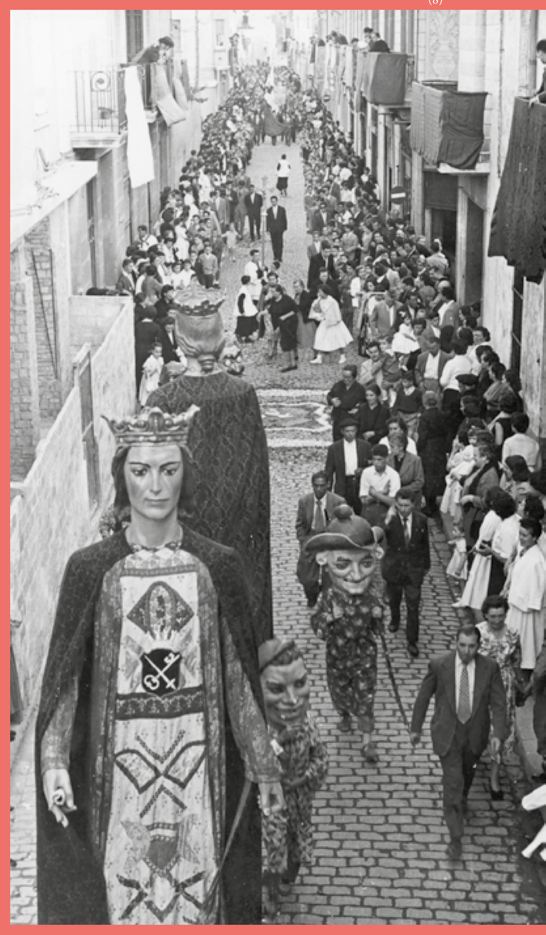

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

Les masies del Prat, al llarg dels anys, s'han vist afectades per diferents intervencions territorials o de les propietats que han comportat la seva desaparició.

(6)

(7)

(1)
La Masia de Cal Xirivit era una gran masia amb dos cossos. Destaca la torre principal amb una galeria porxada. Va ser enderrocada, l'any 1968, amb les expropiacions per a la construcció del barri de Sant Cosme.

(2)
L'antiga granja La Ricarda, va ser una explotació ramadera modèlica i el centre d'una gran finca agrícola. Construïda per Manuel Bertrand el 1909, va ser enderrocada a causa de l'ampliació de l'aeroport, el 2003; i reconstruïda en un nou emplaçament, a la carretera de la platja.

(3)
La masia de Can Truco era al costat de la desembocadura del riu. En els darrers anys del segle passat es va veure molt afectada per la regressió del litoral. Les restes que en quedaven van ser enderrocades arran de la construcció de la nova llera del riu.

(4)
La masia de cal Tereseta, prop de l'autovia de Castelldefels, destacava pel seu estil colonial. Es va fer molt popular per el gran rètol publicitari d'una coneguda marca de iogurts, que s'instal·là a la teulada. Va ser enderrocada pels propietaris.

(5)
La masia Mas Blau destacava per la coloració blava de la seva façana. Va ser enderrocada pels promotors del parc de negocis Mas Blau.

(6)
Can Camins estava formada per la masia tradicional, habitatge dels masovers, i una torre modernista on hi residien els propietaris quan visitaven l'explotació. Va ser enderrocada amb motiu de la darrera ampliació de l'aeroport.

(7)
La masia de Can Bou era una de les darreres grans masies de la Ribera, reflex del passat cerealista del Prat. Va ser enderrocada per a la construcció d'un centre comercial.

Les fotografies immortalitzen moments quotidians de les vides de les persones i dels espais i ciutats que habiten. De vegades són fets habituals, sense més transcendència, i d'altres activitats extraordinàries que capgiren el ritme diari.

(1)

(2)

(3)

(5)

(4)

(7)

(6)

(8)

(1)
Noies davant de la font d'aigua potable del costat de l'ajuntament, en la seva ubicació original, a tocar de la plaça de l'església. Anys seixanta del segle XX. Actualment es conserva la pica i les majòliques a la façana de la casa consistorial que dona al carrer Major.

(2)
Nens jugant a la platja del Prat, anys cinquanta del segle XX.

(3)
Mercat setmanal a la plaça de la Vila, als anys cinquanta del segle XX. Amb el mercat municipal ampliat, al mercadillo s'hi trobava, sobretot, roba i productes de la llar.

(4)
Amb el creixement de la ciutat, el mercat ambulant setmanal, necessità una nova ubicació amb mes espai per a més paradistes. El lloc escollit, als anys seixanta del segle XX, va ser l'avinguda de la Verge de Montserrat, una futura arteria principal de la ciutat i que, en aquells anys, començava la seva urbanització.

(5)
Conferència històrica del frare caputxí Andreu de Palma, l'any 1956, a Torre Muntadas. L'any 1958 va publicar el primer llibre d'història local, *Prat de Llobregat, ensayo histórico.*

(6)
Noies, estudiants de secundària, jugant al camp de futbol del Fondo d'en Peixo. Febrer del 1961

(7)(8)
Rodatge de la pel·lícula *Bronce y Luna* (1953), dirigida per Javier Setó i produïda per Ignacio F. Iquino. L'escenari escollit per a aquesta seqüència era la masia de cal Marc de l'Ixo i els camps del voltant, que figuraven el Sacromonte granadí.

LA MEMÒRIA DELS ARXIUS

FONS:
JAUME CODINA

DATA:
20 DE JULIOL 2023

FOTOGRAFIES I DOCUMENTS
Arxiu Municipal del Prat
Fons Jaume Codina

DISSENY GRÀFIC
Domingo Recreativos

IMPRESSIÓ I MUNTATGE
Vector4

PRODUCCIÓ
Arxiu Municipal del Prat
Servei de Cultura

Ajuntament del
Prat de Llobregat

AMB EL SUPORT DE

Diputació
Barcelona | Àrea de Cultura